

MARKÓ BÉLA

Emmausz után

Caravaggio: *A hitetlen Tamás*,
1599, olaj, vászon, 107 x 146 cm,
Sanssouci képtár, Potsdam

*Egy láthatatlan angyal simogat,
de ha kérdezem, senki sem felel,
s gyorsan elolvad forró arcomon
az idetévedt néhány hópehely.*

*Valami hírnök jár errefelé,
talán azért jött, hogy szóljon nekem,
roskadásig van hóval fent az ég,
s holnaptól változik az életem.*

*Nincs ebben semmi új, hisz eddig is
ugyanígy napról napra változott,
meg-megérintett könnyű ujjbegye,
hol esőt, hol meg napsütést hozott.*

*Lehet, hogy sóvár képzelgés csupán,
mert közben mégis minden ugyanaz,
és mintha más lenne, élém kerül
hátsó utakon az elmúlt tavasz.*

*Nem bánom már a torlódó időt,
és nem rémít, ami különbözik,
mert Isten mindig más alakot ölt,
s ami egyforma, egyre ördögibb.*

*Testedbe mártom kezemet, Uram,
hogy hátha való lesz a látomás,
tudom, hogy nem vagy, de tapintalak,
s vágyom rád, mint a hitetlen Tamás.*